

[Indenrigsministeren.]

slag, men i de siden da forløbne Aar tør man nok sige, der har været et Utal af Samraad mellem Finansudvalget og de skiftende Ministre angaaende de uheldige Forhold, der formentlig her har været til Stede.

Endelig den 19. Juni 1924 nedsatte daværende Indenrigsminister Hauge et Udvalg med den Opgave at undersøge den nuværende Ordning af Statens Bygningsvæsen og eventuelt fremkomme med Forslag til en Nyordning. Dette Udvalg har derefter siddet i 5 Aar og har endelig nu, den 2. December 1929, afgivet en Betænkning, hvori der findes et af Udvalget fremsat Forslag til en Nyordning. Det Forslag, der findes i denne Betænkning, er Grundlaget for det Forslag, jeg her har den Ære at fremsætte, idet dog det her foreliggende Forslag paa enkelte Punkter afviger fra Udvalgets Forslag, saaledes som jeg skal gøre Rede for. I øvrigt vil jeg opfordre Tingets ærede Medlemmer til ved Siden af Bemærkningerne, der følger Forslaget her, at gøre sig bekendt med den Betænkning, som Udvalget har afgivet, og som findes omdelt paa Medlemmernes Pladser.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget og af Udvalgets Betænkning fremgaar det med Tydelighed, hvor stor Uensartetheden og Planløsheden er i den nuværende Ordning, men det fremgaar tillige deraf, hvor store økonomiske Interesser det her drejer sig om for Staten. Udgifterne til Vedligeholdelses- og Istandsættelsesarbejderne ved de civile Ministerier, undtagen Statsbanerne, har gennemsnitlig i 7-Aaret 1921—22 til 1927—28 aarlig udgjort 4½ Mill. Kr.; de tilsvarende Udgifter har under Krigs- og Marineministeriet og Statsbanerne udgjort 4,2 Mill. Kr. aarlig. I de samme Aar er de aarlige Udgifter til Nybyggeri under de civile Ministerier 4,6 Mill. Kr., og de tilsvarende Udgifter ved Statsbanerne og under Krigs- og Marineministeriet 3,6 Mill. Kr. Hertil kommer nu i aarlige Arkitekt- og Ingeniørhonorarer til Nybygninger, Hovedstandsættelser og Vedligeholdelsesarbejder samt til Dag- og Rejsepenge i alt for saavel de civile som de militære Ministerier et Beløb af ½ Mill. Kr. aarlig foruden Udgifter til fast Personale paa dette Omraade i de militære Ministerier og ved Statsbanerne paa tilsammen 2/3 Mill. Kr. aarlig. Man vil af det, jeg her har nævnt, se, at Statens Udgifter paa disse Omraader nærmer sig en Snes Mill. Kr. om Aaret, og det fremgaar da klart deraf, hvilken Rækkevidde det har, naar det om Administrationen af saadanne

Beløb kan siges, at der hersker Planløshed og Spredthed i Administrationen eller mangler Kontrol.

Det her foreliggende Lovforslag tilsigter da at bringe Plan og Orden og Kontrol i Forbindelse med en Samling af Ansvar et alle de vidtforenede Interesser, som Staten paa dette Omraade har, hvorved der formentlig vil kunne opnaas betydelige Beparelser og i det hele taget en bedre Økonomi.

I Lovforslagets § 1 bestemmes det, at der skal ansættes indtil 6 Bygningsinspektører som Tjenestemænd foruden tre honorarlønnede Ingeniører. Bygningsinspektørernes Lønninger fastsættes i Tjenestemandsløven, medens Honorarerne til Ingeniørerne fastsættes paa de aarlige Finanslove. — I Henhold til Lovforslagets § 2 henlægges herefter Tilsynet med samtlige Statens Bygninger under de civile Ministerier med Undtagelse af Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet under de nævnte Bygningsinspektører. Disse skal udføre alle Vedligeholdelsesarbejder og har Ansvar et for de dertil medgaaede Udgifter. De skal udarbejde Skitser til Nybygninger, og de er de forskellige Ministeriers Konsulenter i alle Bygningspørgsmaal. Paa samme Maade fører Ingeniørerne Tilsyn med de paagældende Bygningers tekniske Anlæg, udarbejder Udkast til tekniske Anlæg vedrørende Nybygninger og yder i det hele Bygningsinspektørerne Bistand i alle tekniske Spørgsmaal. I øvrigt fastsættes de nærmere Bestemmelser for saavel Bygningsinspektørernes som Ingeniørernes Virkeomraade af Indenrigsministeriet.

Lovforslaget bygger i øvrigt paa den Hovedregel, at den enkelte Bygningsinspektør skal have Tilsyn med samtlige Bygninger indenfor sit Distrikt. Det er klart, at naar alle Statsbygninger med de Undtagelser, jeg har nævnt, henlægges under Bygningsinspektørerne, vil der opstaa større Ensartethed i hele Bygningstilsynet. Store Fordele opnaas, og megen Tidsspilde, Rejser og Omkostninger vil kunne undgaaes alene ved, at den enkelte Bygningsinspektør faar Tilsyn med samtlige Bygninger i det Distrikt, der er underlagt ham. Herved undgaaes det, som hidtil ikke har været ualmindeligt, at flere tilsynsførende maa rejse til samme Sted her i Landet for at udøve Tilsyn med Statens Bygninger. Jeg gør opmærksom paa, at i Udvalgets Betænkning var Tilsynet med Post- og Telegrafvæsenets Bygninger ikke unddraget Bygningsinspektørerne, saaledes som det er i det foreliggende Lovforslag. Naar det er sket her i Lovforslaget, er Grunden den, at det er Hensigten at hen-